

dig; men jeg nærer heller ingen som helst Frygt for, at de skal faa nogen Fremgang har i Landet. Jeg kunde nok tænke mig, at der kommer en Revolution her i Vesteuropa, hvis det Regimente, der foregaar her, fortsættes, men jeg kan ikke tænke mig, at den kommer paa den Maade, som Frk. Marie Nielsen vil have det, eller som det foregaar i Rusland, for det er et specifikt russisk Fænomen, som vistnok ikke kan foregaa paa anden Maade derovre, men som vilde være yderst fremmed og uigennemførligt her i Landet. Jeg er ganske sikkert ikke enig med Frk. Marie Nielsen, men jeg mener bestemt, at naar ikke hendes Undervisning i Skolen har været præget af hendes Anskuelse, saa bør hun ikke afskediges under Hensyn til det, den højtærede Minister har oplyst; saa er denne Afskedigelse ganske forkert, og saa forekommer det mig rigtignok, at den højtærede Minister hellere skulde se at faa Frk. Marie Nielsen ansat igen eller i hvert Fald faa hende pensioneret, saaledes at Ministeren ikke havde den Synd paa sin Samvittighed at have afskediget en Dame uden skellig Grund.

Hvis den højtærede Undervisningsminister nu vil fastholde, at Frk. Marie Nielsen skal afskediges, forekommer det mig rigtignok, at der er en højtstaaende Embedsmand her i Landet, som skal afskediges af samme Grund som Frk. Marie Nielsen, ja, som der er meget større Grund til at afskedige. Jeg tænker hermed paa kongelig Konfessionarius Provst Fenger. Provst Fenger har i sine Artikler i „Nationaltidende“ gjort Anskuelse gældende, som ganske strider mod alt, hvad vi hidtil har set af Kristendom her i Landet. Provst Fenger mente i „Nationaltidende“ for 19. September d. A., at troende Mennesker skulde nødvendigvis stemme konservativt, for hvis ikke Konservatismen sejrede ved det forestaaende Valg, vilde det gaa Skolen og Kirken meget ilde. Jeg tror ikke, det er almindeligt, at det er den kristne Kirkes Mening, og jeg ved, det har vakt stor Forargelse, endogsaa mellem Præster, at Provsten kunde skrive noget saadant. Og naar den højtærede Undervisningsminister taler om, at Frk. Marie Nielsen vilde vække Forargelse i Skolen, er der dog ingen Tvivl om, at Provst Fenger med sine Udtalelser vækker langt større Forargelse i Kirken, end Frk. Marie Nielsen paa nogen Maade kunde komme af Sted med i sin lille Skoleklasse. Ogsaa i national Henseende optræder Provst Fenger paa en Maade, som jeg dog

maa antage maa være ganske i Strid baade med den kristne Religion og med Folkekirkens Lære. Han tænker sig en Vorherre, som sidder og sørger for, at Danmark i alle Henseender bliver begunstiget, og at Tyskland bliver straffet paa tilbørlig Maade. Hans Vorherre har i det hele ikke megen Lighed med en dansk Præst, det var Synd at sige, heller ikke megen Lighed med en dansk Degn, for Degne er forskrækkelig kloge her i Landet for Tiden; men hans Vorherre har mere Lighed med en Klokker eller en Graver med en meget indskrænket Horisont, som sidder og vaager over, at hans lille Urtebed og hans lille Kaalhovede bliver hyppet og vandet i rette Tid, saa faar det gaa med de andre, som det bedst kan. Saaan er det, Provst Fenger tænker sig Vorherre, og det forekommer mig at være langt fra, hvad den kristne Kirke og den danske Statskirke ellers mener. Det har ogsaa vakt stor Forargelse blandt Provst Fengers Embedsbrødre, som offentlig i Pressen har protesteret imod hans Udtalelser. Jeg tvivler ikke om, at dersom det kunde tænkes — hvad jeg oprigtig talt haaber det ikke kan —, at en Arbejder skulde forville sig hen og høre Provst Fenger, saa vilde han i meget høj Grad forarges over den Tale, Provst Fenger fører. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Undervisningsminister skulde henvende sig til sin Kollega, den højtærede Kirkeminister og anmode ham om, at ogsaa Provst Fenger maa blive afskediget, for ellers kommer den højtærede Undervisningsminister til at staa i et meget daarligt Lys ved Siden af sin Kollega, Kirkeministeren, idet den højtærede Undervisningsminister har afskediget en Lærerinde, som slet ikke har bedrevet det, Ministeren mente hun havde bedrevet, og som i hvert Tilfælde ikke har vakt Forargelse i Skolen, hvorimod det er notorisk, at Provst Fenger har vakt Forargelse i Kirken og blandt sine Embedsbrødre og langt ud over deres Kred. Enten—eller. Enten maa Provst Fenger følge Frøken Marie Nielsen og ogsaa afskediges, eller ogsaa maa Frøken Marie Nielsen genindsættes i sit Embede eller have en passende Undskyldning for den Tort, der er overgaaet hende.

Den højtærede Undervisningsminister svarede paa mit Spørgsmaal om, efter hvilke Regler man skaffede Understøttelser til danske Digttere, at det gik til paa den Maade, at Ministeren kom med de Oplysninger, han kunde skaffe, til Finansudval-